

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.249/2005 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.26 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 25 mai 2006 reclamanta S.C. Netmaster Communications S.R.L. (denumită în continuare *Netmaster*), cu sediul în București, Str. Banu Manta nr.18, bl.28, sc.B, et.8, ap.108, sectorul 1, a înaintat Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Orange România S.A. (denumită în continuare *Orange*), cu sediul în București, B-dul Lascăr Catargiu nr.51-53, Europe House, sector 1, solicitând prin aceasta stabilirea unei valori maxime a scrisorii de garanție bancară constituite în scopul garantării obligației de plată a serviciului de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor în rețeaua *Orange* sau a unei formule de calcul al acesteia, stabilirea unor tarife de

interconectare simetrice, obligarea *Orange* să aplice același tarif pentru accesul utilizatorilor săi în rețeaua *Netmaster* cu cel perceput acestora pentru accesul în rețeaua operată de S.C. Romtelecom S.A, precum și sancționarea contravențională a pârâtei. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.6/312613/25.05.2006.

De asemenea, *Netmaster* a solicitat, ca măsură cu caracter provizoriu, menținerea cuantumului scrisorii de garanție bancară la nivelul de 57.000 USD, până la soluționarea litigiului pe fond.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii în fața ANRC

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.212/2006, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Netmaster* și *Orange* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de președinte;

- doamna Ana-Maria Ciurlică, șef serviciu Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru;

- doamna Lăcrămioara Caragea, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru;

- domnul Gheorghe Năstase, consilier juridic, Serviciul Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 8 iunie 2006 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București, pentru soluționarea cererii *Netmaster* privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu împotriva *Orange*. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 8 iunie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/205420/16.06.2006.

În vederea continuării dezbaterilor și pentru a da posibilitatea reclamantei să depună înscrisurile solicitate de *Comisie*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 22 iunie 2006. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 22 iunie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/205643/28.06.2006. Având în vedere solicitarea părților de a amâna dezbaterile, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 29 iunie 2006. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 29 iunie 2006 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.6/205788/04.07.2006.

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *Comisia* a amânat pronunțarea pentru data de 7 iulie 2006.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu constând în obligarea pârâtei la menținerea cuantumului scrisorii de garanție bancară la nivelul de 57.000 USD, reclamanta a arătat că, în temeiul dispozițiilor art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.527/2002, *ANRC* are competența de a stabili orice condiții referitoare la acces sau interconectare, iar nu numai condiții de natură tehnică, în interpretarea contrară *ANRC* nefiind în măsură să-și poată îndeplini atribuțiile și realiza obiectivele. Astfel, reclamanta a afirmat că, potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, *ANRC* îndeplinește funcția de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor, iar, potrivit dispozițiilor art.45 lit.b) și e) din același act normativ, activitatea *ANRC* are ca obiective promovarea concurenței în domeniul comunicațiilor electronice, precum și protecția drepturilor și a intereselor utilizatorilor cu privire la serviciile și rețelele de comunicații electronice, inclusiv prin luarea tuturor măsurilor necesare pentru ca utilizatorii să obțină un maxim de beneficii în condițiile unei piețe concurențiale, în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor.

Reclamanta a susținut că promovarea concurenței nu se poate realiza exclusiv prin posibilitatea stabilirii unor condiții tehnice în ceea ce privește accesul sau interconectarea, ci și prin stabilirea unor condiții de natură economică. În același sens, reclamanta a mai afirmat că, în vederea îndeplinirii obiectivelor sus-menționate, *ANRC* are competența de a interveni și asupra condițiilor comerciale ale acordurilor de interconectare încheiate, argumentând că, oricât de flexibile ar fi condițiile tehnice stabilite de *ANRC*, acestea vor fi lipsite de orice eficiență în cazul în care acordurile de acces sau interconectare ar conține condiții comerciale împovărătoare pentru furnizorul care solicită accesul sau interconectarea.

Având în vedere aceste considerente, precum și dispozițiile art.26 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, reclamanta apreciază că *ANRC* este competentă să soluționeze cererea sa. Întrucât scrisoarea de garanție bancară, astfel cum este reglementată de prevederile acordului de interconectare încheiat între părți, constituie o condiție de acordare sau de menținere a accesului, *ANRC* este competentă să soluționeze litigiul dintre *Netmaster* și *Orange* și să stabilească cuantumul scrisorii de garanție bancară.

În ceea ce privește prejudiciile suferite, reclamanta a susținut că solicitarea pârâtei privind majorarea cuantumului scrisorii de garanție bancară la nivelul de 100.000 USD este de natură să o afecteze grav, atât în cazul în care ar da curs acestei solicitări, cât și în cazul în care nu ar satisface această cerere. În primul caz, emiterea unei scrisori de garanție bancară în cuantumul sus-menționat ar aduce societatea într-o criză majoră de lichidități și, în consecință, în stare de insolvabilitate, iar, în cel de-al doilea caz, potrivit acordului de

interconectare, pârâta ar putea dispune suspendarea serviciului de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor în rețeaua sa.

Referitor la situația financiară a societății, reclamanta a afirmat că, din situația fluxurilor de trezorerie la data de 31 decembrie 2005 rezultă că, anterior constituirii în favoarea pârâtei a scrisorii de garanție bancară în cuantum de 57.000 USD, *Netmaster* a înregistrat un disponibil de lichidități din activitatea curentă aferentă anului 2005 în valoare de 74.321 lei, chiar și în condițiile în care a achitat sume importante pentru serviciile prestate de alți furnizori cu care are în derulare acorduri de interconectare. După constituirea la data de 10 ianuarie 2006 a scrisorii de garanție la nivelul de 57.000 USD, societatea a început să se confrunte cu o criză de lichidități. Așa cum rezultă din situația fluxurilor de trezorerie aferente perioadei 1 aprilie-31 mai 2006, în condițiile în care *Netmaster* constituise în favoarea *Orange* o scrisoare de garanție în valoare de 171.963 lei, reclamanta a înregistrat un flux de numerar negativ din activitatea curentă aferentă acestei perioade în cuantum de 137.223 lei, în timp ce, în situația în care nu ar fi fost nevoită să constituie această scrisoare, ar fi înregistrat un flux de numerar pozitiv în cuantum de 34.370 lei. De asemenea, reclamanta a precizat că suma de 57.000 USD a fost dobândită din creditele acordate de asociați societății, așa cum reiese din balanța de verificare pe luna aprilie 2006.

Având în vedere aceste considerente, *Netmaster* a susținut că nu dispune de resurse proprii pentru majorarea garanției la nivelul de 100.000 USD, solicitat de pârâtă, iar, în cazul în care ar fi nevoită să achite această sumă, societatea ar ajunge în stare de insolvență iminentă, astfel cum această situație este reglementată de dispozițiile Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței, ceea ce constituie o situație excepțională, în sensul dispozițiilor art.26 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003.

Reclamanta a mai apreciat că nivelul actual al scrisorii de garanție bancară în cuantum de 57.000 USD și relația matură de interconectare dintre părți constituie elemente suficiente pentru a garanta respectarea de către *Netmaster* a obligației de plată ce-i incumbă. De asemenea, în ceea ce privește modul de constituire a scrisorii de garanție bancară practicat de unitățile bancare din România, reclamanta a afirmat că emiterea acesteia presupune, în mod obligatoriu, indisponibilizarea unor sume de bani prin constituirea unui depozit de garanție la dispoziția creditorului, acest fapt fiind de natură să afecteze grav lichiditățile societății. Cu toate acestea, pentru a-și demonstra buna credință în relația cu pârâta, *Netmaster* și-a manifestat disponibilitatea de a constitui o nouă scrisoare de garanție bancară la nivelul de 57.000 USD.

Pe de altă parte, în cazul în care reclamanta nu ar constitui scrisoarea de garanție bancară, potrivit acordului de interconectare încheiat între părți, pârâta poate dispune suspendarea serviciului de interconectare și, în consecință, clienții reclamantei, beneficiari ai acestui serviciu, ar renunța la contractele încheiate cu *Netmaster*, situație ce ar afecta atât imaginea și credibilitatea societății, cât și relațiile cu ceilalți furnizori.

În final, având în vedere considerentele sus-menționate, reclamanta a solicitat admiterea cererii sale privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu constând în obligarea pârâtei la menținerea cuantumului scrisorii de garanție bancară la nivelul de 57.000 USD.

B. Susținerile pârâtei

În răspunsul său la cererea *Netmaster* privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu, pârâta a arătat că scrisoarea de garanție constituită de reclamantă a expirat la data de 11 iunie 2006 și, până în prezent, aceasta nu a mai constituit nicio scrisoare de garanție bancară deși la data de 18 aprilie 2006 *Orange* a solicitat actualizarea acesteia. Pârâta a mai precizat că reclamanta nu a transmis niciun răspuns cu privire la această solicitare, încălcând astfel prevederile acordului de interconectare. De asemenea, pârâta a susținut că respectă prevederile acordului de interconectare încheiat cu *Netmaster*, reclamanta interpretând în mod eronat dispozițiile legale referitoare la acces și interconectare întrucât obligația de garanție are caracter pur comercial și apără deopotrivă interesele ambelor părți.

Având în vedere dispozițiile art.26 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, pârâta a apreciat că *Netmaster* trebuie să aducă dovezi în sprijinul susținerilor sale referitoare la starea de insolvență datorată solicitării *Orange* privind constituirea scrisorii de garanție bancară.

În cadrul dezbaterilor, în ceea ce privește documentele depuse de reclamantă la dosarul cauzei, pârâta a susținut că situația fluxurilor de trezorerie caracterizate de un flux de numerar negativ, în condițiile inexistenței altor garanții solide din partea reclamantei, constituie un motiv în plus ce justifică solicitarea sa privind majorarea garanției bancare la nivelul de 100.000 USD. De asemenea, pârâta a afirmat că fluxul de numerar al *Netmaster* a fost întotdeauna negativ, faptul că în anul 2005 acesta a fost pozitiv datorându-se unor venituri din 2004.

Referitor la modul de emiteră a scrisorii de garanție bancară, *Orange* a precizat că indisponibilizarea de către banca reclamantei a unor sume în vederea emiterii scrisorii nu se datorează unei solicitări exprese în acest sens a *Orange* și această practică a unităților bancare nu este de natură să justifice renegocierea și modificarea acordului de interconectare.

În concluzie, *Orange* a solicitat respingerea cererii *Netmaster* privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu ca neîntemeiată.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANRC

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile *ANRC* este cea "*de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii*", iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), "*Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice*

ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7). "Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea unor astfel de litigii.

În cauza de față, *Netmaster* a solicitat ANRC stabilirea unei valori maxime a scrisorii de garanție bancară constituite în scopul garantării obligației de plată a serviciului de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor în rețeaua *Orange* sau a unei formule de calcul al acesteia, stabilirea unor tarife de interconectare simetrice, obligarea *Orange* să aplice același tarif pentru accesul utilizatorilor săi în rețeaua *Netmaster* cu cel perceput acestora pentru accesul în rețeaua operată de S.C. Romtelecom S.A., sancționarea contravențională a pârâtei, precum și, ca măsură cu caracter provizoriu, menținerea cuantumului scrisorii de garanție bancară la nivelul de 57.000 USD, până la soluționarea litigiului pe fond.

În motivarea sesizării sale, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligației de nediscriminare și a obligației de acordare a accesului, prevăzute la art.10 și, respectiv, art.12 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și a obligației de a practica tarife fundamentate în funcție de costuri, prevăzută la art.7 alin.(3) lit.b) din Decizia președintelui ANRC nr.124/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Societatea Comercială „Orange România” – S.A. în vederea terminării apelurilor. Solicitarea de măsuri cu caracter provizoriu s-a întemeiat pe dispozițiile art.26 din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003, potrivit căroră "*În situații excepționale, când Comisia consideră că o parte poate suferi grave prejudicii până la soluționarea litigiului, președintele ANRC, prin decizie, poate dispune măsuri cu caracter provizoriu în vederea evitării producerii prejudiciului sau limitării întinderii acestuia*". Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că ANRC este competentă să soluționeze sesizarea *Netmaster*.

B. Măsurile cu caracter provizoriu

Din redactarea dispozițiilor art.26 din Decizia președintelui ANRC nr.1331/2003 rezultă caracterul de excepție al măsurilor care pot fi luate de ANRC în temeiul acestor dispoziții ("*În situații excepționale [...]*"). Cu alte cuvinte, măsurile cu caracter provizoriu pe care ANRC le poate lua până la soluționarea pe fond a litigiului se justifică doar în cazul în

care reclamantul suferă prejudicii grave, care, în lipsa acestor măsuri, nu ar putea fi reparate în mod corespunzător în ipoteza unei soluționări favorabile pe fond a litigiului. Acest caracter de excepție al măsurilor cu caracter provizoriu se datorează și faptului că dispozițiile art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 stabilesc un termen scurt, de 4 luni, pentru soluționarea litigiilor de competența ANRC, cu excepția situațiilor în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a unui litigiu. Astfel, în principiu, termenul de soluționare a litigiului pe fond dintre *Netmaster* și *Orange* expiră la data de 25 septembrie 2006.

În motivarea cererii sale, reclamanta a susținut că solicitarea *Orange* privind actualizarea valorii scrisorii de garanție bancară la nivelul de 100.000 USD este în măsură, în prezent, să atragă *Netmaster* în stare de insolvență deoarece, având în vedere practica unităților bancare din România, emiterea scrisorii de garanție bancară presupune indisponibilizarea în favoarea creditorului a unei sume egale cu cea înscrisă în cuprinsul scrisorii, iar acest fapt este de natură a afecta grav lichiditățile societății în condițiile în care aceasta înregistrează deja un flux de numerar negativ.

În ceea ce privește cadrul contractual, potrivit art.18.1 din acordul de interconectare încheiat între *Netmaster* și *Orange* la data de 1 octombrie 2004, *"La încheierea sau pe parcursul prezentului Acord, în funcție de traficul estimat, Partea care are un trafic de ieșire mai mic este îndreptățită să solicite Părții cu un trafic de ieșire mai mare constituirea unei scrisori de garanție bancară. Partea cu traficul de ieșire mai mare va constitui o scrisoare de garanție bancară în favoarea celeilalte, la solicitarea acesteia, care să acopere valoarea estimată a două facturi [...]"*, iar, potrivit art.18.2, *"Valoarea scrisorii de garanție bancară se va actualiza ori de câte ori se solicită reînnoirea ei, funcție de valoarea traficului din luna precedentă lunii de actualizare a garanției. În cazul în care Partea îndreptățită să solicite garanția formulează o cerere în acest sens, cealaltă Parte se obligă să completeze garanția până la suma solicitată, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la solicitare. Refuzul de a actualiza garanția al Părții în cauză dă dreptul celeilalte Părți să suspende serviciul de terminare a traficului în rețeaua proprie până la constituirea garanției la valoarea nou solicitată."* Așadar, partea cu traficul de ieșire mai mic are dreptul să solicite celeilalte părți actualizarea scrisorii de garanție bancară la valoarea dublului ultimei facturi emise în luna precedentă celei în care se solicită actualizarea scrisorii.

Din documentele aflate la dosar și din susținerile părților rezultă că, în prezent, *Orange* are un trafic de ieșire mai mic decât *Netmaster*, pârâta fiind îndreptățită astfel să solicite actualizarea scrisorii de garanție bancară în cuantumul determinat pe baza formulei sus-menționate. Serviciile de interconectare prestate de pârâtă în luna martie 2006 au fost evidențiate în factura seria BVEQ nr.7859510, emisă în data de 11 aprilie 2006, în valoare totală de 154.292,94 lei (exclusiv TVA)¹. La data de 18 aprilie 2006 *Orange* a solicitat reclamantei actualizarea cuantumului scrisorii de garanție bancară la valoarea de 100.000 USD. Dat fiind că în favoarea pârâtei a fost constituită o scrisoare de garanție bancară în

---

¹ Această sumă reprezintă echivalentul a 53.505,20 USD, calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru data de 11 aprilie 2006 (1 USD=2,8837 lei).

quantum de 57.000 USD care a expirat la data de 11 iunie 2006, *Orange* solicitând ulterior actualizarea scrisorii la valoarea de 100.000 USD, rezultă că, până la data estimativă a soluționării litigiului pe fond, *Netmaster* ar fi nevoită să suporte indisponibilizarea unei noi sume de bani egale cu diferența de 43.000 USD.

În ceea ce privește documentele depuse de reclamantă în susținerea cererii sale, din analiza acestora a rezultat că situația fluxurilor de trezorerie la data de 31 decembrie 2005 nu poate fi verificată, nefiind însoțită de balanțele de verificare care au stat la baza elaborării sale. De asemenea, această situație nu este însoțită de o notă explicativă, necesară realizării unei mai bune interpretări a unora dintre elementele de încasări și plăți. Pe de altă parte, s-au mai constatat o serie de lipsuri și inadvertențe în procesul de întocmire a balanțelor de verificare și a situațiilor fluxurilor de trezorerie, și anume: nu este precizată moneda de prezentare a situației fluxurilor de trezorerie, documentele nu sunt semnate de persoanele care le-au întocmit și care poartă răspunderea pentru întocmirea corectă a acestora, iar situația fluxurilor de numerar din activități de finanțare este incorect calculată (totalul sumelor încasate, respectiv plătite în scopuri de finanțare este incorect calculat).

Dincolo de aceste neconcordanțe, din analiza balanței de verificare la data de 30 aprilie 2006 se constată că rulajul curent debitor al contului "Clienți" în luna aprilie 2006 este în valoare de 1.094.077 lei, iar rulajul curent creditor al contului "Furnizori" pentru aceeași lună este în valoare de 1.070.849 lei. Nu există indicii care să arate că nu vor fi încasate la timp creanțele comerciale, periclitând astfel activitatea curentă a societății, având în vedere că nu au fost constituite provizioane pentru clienți incerti, acest fapt indicând o bună colectare a creanțelor comerciale. Astfel, plata furnizorilor poate fi susținută integral și la timp din activitatea curentă. Tot din analiza balanței de verificare la data de 30 aprilie 2006 rezultă un sold final al conturilor la bănci (în lei și devalute) în valoare de 246.498,59 lei, de unde se poate trage concluzia că *Netmaster* dispune în prezent de suficiente resurse pentru actualizarea garanției solicitate cu suma de 43.000 USD².

Referitor la activitatea de dezvoltare a societății, aceasta poate fi susținută prin noi aporturi aduse de asociați, prin reinvestirea profitului obținut în anii anteriori sau prin contractarea de credite. Majorarea cuantumului garanției solicitate de *Orange* reprezintă o dovadă a faptului că volumul traficului este în continuă creștere, ceea ce corespunde unei extinderi a activității de bază a *Netmaster*.

Având în vedere aceste aspecte, *Comisia* nu consideră acest quantum de 43.000 USD ca un argument suficient pentru admiterea solicitării reclamantei privind luarea de măsuri cu caracter provizoriu constând în menținerea cuantumului scrisorii de garanție bancară la nivelul de 57.000 USD, până la soluționarea litigiului pe fond.

De asemenea, în ceea ce privește susținerile reclamantei referitoare la practica unităților bancare din România privind modalitatea de constituire a scrisorii de garanție bancară, și anume necesitatea constituirii unui depozit colateral, *Comisia* învederează că

---

² Această sumă reprezintă echivalentul a 120.619,30 lei, calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru data de 7 iulie 2006 (1 USD=2,8051 lei).

reclamanta s-a rezumat la a susține această practică, fără a prezenta argumente concrete în acest sens. Nici în ceea ce privește posibilele consecințe ale suspendării serviciului de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor în rețeaua *Orange*, reclamanta nu a prezentat probe. Or, susținerea unor afirmații în absența probelor pe care sunt întemeiate nu poate justifica luarea de către *ANRC* de măsuri cu caracter provizoriu, ci este nevoie de argumente și probe extrem de solide pentru a prevala asupra caracterului excepțional al acestor măsuri.

În concluzie, pentru considerentele sus-menționate, *Comisia* urmează să respingă cererea *Netmaster* privind menținerea cuantumului scrisorii de garanție bancară la nivelul de 57.000 USD ca neîntemeiată.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:**

**Respinge cererea S.C. Netmaster Communications S.R.L. privind
dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu în cadrul litigiului dintre reclamanta
S.C. Netmaster Communications S.R.L. și pârâta S.C. Orange România S.A. ca
neîntemeiată.**

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 7 iulie 2006
Nr.435/EI